

Echt, 1 juli 2007 Brief: PA-U017/2007

Betreft: Vragen kievitseieren rapen/ecologische kwakzalverij/weidevogels en predatie

Aan: De Vaste Commissie van LNV van de Tweede Kamer der Staten Generaal

T.a.v: De Griffier: G. van Leiden (cie.Inv@tweedekamer.nl)

De Secretaresse van de Commissie: Mevrouw Rotermindt

Geachte Commissieleden,

Naar aanleiding van de gestelde vragen over de veronderstelde teveel geraapte kievitseieren in de provincie Friesland, d.d.11 juni 2007 van Mevr. Marianne Thieme van de Partij voor de Dieren aan de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Minister van Justitie heeft gesteld, willen wij u onze en de zienswijze van de praktijkmensen die hier dagelijks mee bezig zijn hierop, doen toekomen.

Wij hopen U er hiermee van te kunnen overtuigen, dat de wijze waarop de Partij voor de Dieren, het prima werkende systeem van weidevogelbescherming, dat de grootste weidevogelbeschermingsorganisatie in Nederland zonder enige subsidie heeft opgebouwd en waarbinnen het kievitseierenzoeken inderdaad de belangrijkste incentive is, in een verkeerd daglicht wil stellen, dat ons inziens volstrekt onjuist is.

Wij vinden dit als Platteland Alliantie Nederland een goed voorbeeld, hoe verkeerd deze partij denkt over de natuur, het beheer en het gebruik hiervan in Nederland.

INLEIDING:

Krantenbericht Leeuwarder Courant;

Er worden veel meer kievitseieren geraapt dan de officiële cijfers aangeven. Dat zeggen eierzoekers. Zij schatten het aantal geraapte eieren dit jaar op minimaal 45.000. Dat mogen er maar 6934 zijn. Het is niet bekend hoeveel van de bijna 6200 geregistreerde eierzoekers/nazorgers ook daadwerkelijk eieren hebben gezocht en geraapt.

De Bond van Friese Vogelbeschermingswachten schat het aantal eierzoekeers op zo'n 4000. Een gemiddelde eierzoekeer heeft dit jaar minstens vijftien tot twintig eieren gevonden, schatten eierzoekeers zelf. Ook als er maar 3000 zoekers zijn, zouden er bij een gemiddelde van 15 eieren per persoon al 45.000 eitjes gevonden of geraapt zijn. De BFVW en het provinciebestuur houden vast aan het aantal van 6934 eieren. Bron: Leeuwarder Courant (7 juni 2007)

Vragen Mevr. Marianne Thieme van de Partij voor de Dieren aan de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Minister van Justitie gesteld over deze zaak.

---

1. Kent u het bericht 'aaisiker raapt veel te veel Kievitseieren'?
2. Hoe beoordeelt u de schatting van eierrapers dat er dit jaar tenminste 45.000 Kievitseieren geraapt zouden zijn? En hoe beoordeelt u de schatting van Provincie en Bond van Friese Vogelwachters (BFVW) dat het om 6.934 geraapte eieren zou gaan? Kunt u het uiteenlopen van beide cijfers verklaren?
3. Deelt u de mening dat het gebrek aan onafhankelijk toezicht op het aantal geraapte eieren een probleem kan vormen in de handhaving van de Flora- en faunawet? Zo ja, bent u bereid dat toezicht uit te breiden en/of de vergunning voor het rapen van eieren definitief niet meer te verstrekken? Zo neen, waarom denkt u dat het rapen van bijna 7x de toegestane hoeveelheid eieren in lijn zou kunnen zijn met de uitgangspunten van de Flora- en faunawet?
4. Deelt u de mening dat berichten als deze een gevoel van rechtsongelijkheid kunnen oproepen gelet op het feit dat massale overtreding van de richtlijnen in één specifieke provincie onbestraft zou blijven? Zo ja, op welke wijze wilt u dit gevoel van rechtsongelijkheid voorkomen? Zo neen, op grond waarvan heeft Friesland deze ontheffing gekregen en bent u van mening dat op grond van deze ontheffing op juiste wijze is gehandeld door eierrapers en waar blijkt dat uit?
5. Deelt u de mening dat het rapen van Kievitseieren strijdig is aan het beleid van de regering om weidevogels te beschermen en daarvoor 4 miljoen euro extra uit te trekken waarvan de inzet direct ten goede moet komen aan de weidevogels? Zo ja, op welke wijze gaat u deze tegenstrijdigheid aanpakken en bent u tenminste bereid organisaties waarvan de leden Kievitseieren rapen uit te sluiten van deze subsidiestroom? Kunt u uw antwoord toelichten? Zo neen, hoe verantwoord u uw beleid dat u enerzijds subsidie verleent aan de bescherming van weidevogels en dat deze subsidie mogelijk wordt verleend aan organisaties waarvan leden ook Kievitseieren rapen?
6. Kunt u aangeven of de Kievitsstand het rapen van 45.000 eieren zonder problemen aan zou kunnen? Zo neen, op welke termijn en wijze wilt u ingrijpen om de Kievitsstand te beschermen? Zo ja, waarop baseert u die aanname en zijn daarvoor wetenschappelijk verantwoorde gegevens beschikbaar? Als de gegevens ontbreken bent u dan van mening dat te allen tijde het voorzorgsprincipe moet worden toegepast en dat in ieder geval gestopt moet worden met het rapen van Kievitseieren totdat wetenschappelijk is aangetoond dat het rapen van Kievitseieren geen invloed heeft op de populatieomvang?

7. Bent u bereid een nader onderzoek in te stellen naar aanleiding van dit bericht om vast te stellen op welke schaal Kievitseieren zijn geraapt en in hoeveel gevallen politie en justitie hebben ingegrepen bij overtreding van de vergunning? Zo ja, binnen welke termijn en op welke wijze? Zo nee, waarom niet?
8. Ligt het voor de hand dat een aantal van 4.000 eierrapers gemiddeld minder dan 2 eieren raapt, zoals de officiële lezing luidt?

Reacties hierop van Sake Roodbergen (redacteur van het blad Vanellus Vanellus van de Bond van Friese Vogelwachten) (BFVW)

MARIANNE THIEME EN HET KIEVITSEI

DE DISCUSSIE DIE MARIANNE THIEME MET HAAR VRAGEN AAN MINISTER GERDA VERBURG VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VOEDSELKWALITEIT AANZWENGELDE NAAR AANLEIDING VAN PUBLICATIES IN FRIESE KRANTEN IS PRIMA. HET IS HEEL GOED DAT DE MINISTER ZICH OVER DEZE ZAAK BUIGT.

Maar laat Marianne zich wel wat degelijker in de zaak verdiepen.

Beter ware het geweest vragen te stellen waarom het prima systeem van weidevogelbescherming dat de Friezen zonder enige subsidie, opgebouwd hebben –en waarbinnen het Kievitseieren zoeken inderdaad de belangrijkste *incentive* is- niet ook in de *andere* provincies van de grond is gekomen. En laat haar vragen wat de minister eraan denkt te gaan doen dat de Europees voorbeeldige situatie zoals die in Fryslân ontstaan is, ook *elders* van de grond komt, en of het ministerie daarbij wellicht niet het voortouw zou moeten nemen door de successievelijke eierzoekverboden weer ongedaan te maken. Dán komen we er misschien achter hoe het zo heeft kunnen komen dat in de andere provincies het eierzoeken gesmoord is. Dat is geen goede situatie maar een enorme achterstand. Een schoolvoorbeeld van contraproductief beleid met dank aan de nieuwe Flora- en Faunawet (van 2002). **Genoeg schijnbare paradoxen voor een wat dieper gravend verhaal.**

‘KLEINE HOEVEELHEDEN’

Over het aspect van ‘kleine hoeveelheden’ in de zaak van het *Ijipaaaisykjen* is de laatste tijd veel te doen. ‘Kleine hoeveelheden’ is een term uit in de Europese Vogelrichtlijn terzake van april 1979. De term verwijst naar de jacht en is een vuistregel om te garanderen dat de oogst beperkt blijft in relatie tot de totale populatie van de jachtsoort. Er mag alleen geoogst worden van een surplus. In dit geval wordt vaak gesproken in termen van rente en kapitaal.

In de periode na introductie van de Vogelrichtlijn kreeg de vage term langzamerhand inhoud. Geleidelijk werd de zg. 1%-norm geïntroduceerd door de werkgroep die zich over de concrete invulling boog. Daarbij

gaat het erom dat de jaarlijkse afschot of vangst moet blijven binnen het aantal van 1% van de jaarlijkse populatiesterfte.

Dit criterium betreft oogsten van ouderdieren uit een populatie. Daarbij gaat het om een zaak van geheel andere orde dan bij het zoeken en rapen van kievitseieren. Men zou de vergelijking kunnen maken dat het bij jagen gaat om het omzagen van bomen terwijl het bij het kievitseieren zoeken gaat om het oogsten van de vruchten. De Raad van State plaatste eind 2006 terecht vraagtekens bij de toepassing van dit Ornis-criterium in de zaak van het zoeken en rapen van kievitseieren. Een probleem in dezen is dus dat er bij dit eieren zoeken sprake is van een in Europees verband uniek fenomeen. Bovendien nog met een grote waarde van de eierenzoeker in de legselgerichte weidevogelbescherming, waardoor er sprake is van een schoolvoorbeeld van 'verstandig en duurzaam gebruik'. Maar de Nederlandse overheid heeft destijds verzuimd om de Kievit op de Index van de Richtlijn te plaatsen –hetgeen door veel andere landen wél met

bepaalde soorten werd gedaan- zodat de eis van 'kleine hoeveelheden' ook voor het kievitseieren zoeken en –rapen een invulling dient te krijgen.

De rechter eiste echter dus terecht een criterium. Onder deze druk sloegen de ambtenaren aan het rekenen en kwamen uit op een getal van rond de zevenduizend –om precies te zijn 6934- kievitseieren gemiddeld per jaar. Als die jaarlijks gevonden en geraapt zouden worden, dan zou er voor de populatie geen bedreiging zijn. Vogelbescherming Nederland verzoende zich met deze berekeningen en stopte haar verzet, zich bewust van de natuurbeschermende waarde –de achterkant- van het eieren zoeken in de weidevogelbescherming.

Hans van Ophem, de advocaat voor de provincie Fryslân, beklemtoonde het feit dat in een gemiddeld voorjaar en 1 april als sluitingsdatum, de eieren van slechts tien procent van de Friese kievitenpopulatie gevonden kunnen worden. De andere 90 procent van de kieviten komen pas later aan de leg. Het aantal geraapte (of beter: mogelijkerwijze aanwezige kievitseieren) kievitseieren is door de verkorting en de verdere beperkingen in grondgebied waar *überhaupt* in Fryslân naar kievitseieren mag worden gezocht met meer dan 400% is afgenomen, zo werd door Van Ophem betoogd. Voorts, zo zei hij, sprak 'Europa' al in 2002/2003 van '*een verwaarloosbaar effect van eierrapen op de stand van de kievit*', in correspondentie aan de Nederlandse organisatie en dat was in een periode dat het eieren zoeken nog op meer gebieden en tot een langere periode was toegestaan. Van enige schade aan de stand is dan ook geen sprake.

Hans van Ophem wees dan ook terecht op het gegeven dat sinds 2000 de kievitenstand stabiel is, ondanks de op dat moment nog veel grotere raapdruk.

Het is een opvallend feit in dit geheel van gehanteerde aannames in het cijfermodel ter berekening van de 6934 eieren die per voorjaar ongestraft geraapt kunnen worden, de instemming verwerf van Vogelbescherming Nederland in Zeist. Deze organisatie deed dan ook niet mee in de bodemprocedure.

In deze zaak wordt voortdurend duidelijk dat niet alles in cijfertjes te vangen is. Elk voorjaar verschilt van het voorgaande. Er is sprake van enorme schommelingen. Als men alleen al de vinddatum van het eerste Friese kievitseï beschouwt dan is het allervroegste ooit gevonden op 4 maart (1989), het allerlaatste op 31 maart(1969)!

Hoe wil men het weer en resultaten daarvan bv. voor het aantal geraapte eieren per jaar in cijfers en formules vangen. ‘Biologie is nu eenmaal geen wiskunde’, verzuchtte de rechter terecht. Het is duidelijk dat het aantal te rapen kievitseieren en handhaving van die bepaling een buitengewoon slecht handhavingsmaatregel is. De al honderden jaren toegepaste uiterste sluitingsdatum (een beperking in de **tijd**) is daarvoor natuurlijk veel doelmatiger.

In de bepalingen is op aandrang van het ministerie in Den Haag het getal van vijftien jaarlijks te rapen eieren per eierzoker ingevoerd. Dat zou dan een extra waarborg zijn voor de ecologische onschuld. Dit is een overbodig en moeilijk te hanteren criterium.

Overbodig omdat de sluitingsdatum voldoende waarborg is om die onschuld te garanderen; moeilijk te hanteren omdat controle op dit aantal (quotum) buitengewoon lastig is. Hoe zullen de controlerende diensten dit aantal ooit kunnen controleren?? De AID is nu al redelijk actief met de controle van de noodzakelijke documenten. Dat is nu al een heksentoer die dan ook steekproefsgwijs gedaan wordt.

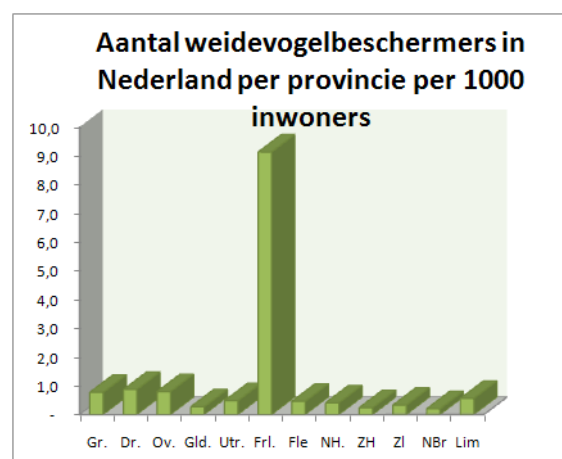
De controle op het aantal meegenomen eieren is bovendien zinloos. Dat heeft te maken met het volgende omstandigheid en dat element ontbreekt opvallend in deze hele discussie.

Het wordt voorgesteld alsof de kieviten hun eieren leggen op weiden en akkers waar verder niets gebeurt. Maar die voorstelling van zaken is natuurlijk geen schim van de werkelijkheid.

Men moet zich realiseren dat het fenomeen eierzoken zich afspeelt in een periode dat het in de weilanden en op de akkers een drukte van belang is. Daar wordt geëgaliseerd, gefreesd, gegreppeld, kunstmest gestrooid, drijfmest geïnjecteerd of met kilometerslange sleepslangen uitgereden, dat het een lieve lust is. Eierzoken is niet zelden een wedstrijd tussen de boer die zijn werkzaamheden uitvoert en de eierzoker die zijn *kânske* heeft.

Als het vroege kievitseï niet door de eierzoker gevonden en opgeraapt wordt dan gaat het dikwijls juist in die vroege fase van intensieve voorjaarswerkzaamheden verloren.

Dit is ook precies wat op een enorme schaal gebeurt buiten de provincie Fryslân. Daar worden de vroeggelegde kievitseieren niet opgeraapt. Maar het merendeel van die gelegde kievitseieren wordt simpelweg stukgereden of gaat anderszins verloren en de mensen staan er –zich totaal niet bewust van deze ecologische ramp- met de rug naar toe! Beschermen is in die vroege fase vrijwel ondoenlijk. Het beruchte voorbeeld zijn de honderden hectares Noordbrabantse maïsvelden langs de Maas. Daar worden nu geen kievitseieren meer geraapt. Maar juist in de fase dat de kieviten al vrij ver met het

broedproces zijn, komen de grote landbouwmachines en wordt in enkele dagen het totale gebied bewerkt en ingezaaid. Alles wat daar aanwezig is –en het gaat dan om aanzienlijk meer dan de 6934 Friese eieren-gaat stuk, ook de verbroede eieren. De ernstige vraag is of de kievitvrouwtjes bij verlies van het legsel in die late broedfase dan nog in staat zijn tot een vervolglegsel.

Die vraag is in Fryslân niet aan de orde. Vrijwel alle eieren worden vers geraapt en de kievit begint na verlies van een compleet legsel na een dag of acht tot tien weer met het volgende legsel van vier, met een ovarium in goede conditie. Het eierzoekverbod *lijkt* dus winst maar is het niet!

De filosofie van de BFVW en de provincie Fryslân is dan ook: laat die allereerste, buitengewoon lastig te beschermen kievitseieren opzoeken door *de ljippaisiker* tot een bepaalde vastgestelde datum en mobiliseer daarna die gemotiveerde mensen als beschermer. Dat is de Friese praktijk. En het werkt voortreffelijk. De helft van alle weidevogelbeschermers (rond 6250 van de 12.000) in ons land woont in Fryslân. En Fryslân is meteen ook de provincie waar de dichtheid aan weidevogelbeschermers rond tienmaal hoger is dan in welke andere provincie ook. De Friezen maken hun verantwoordelijkheid voor de weidevogels dus aardig waar.

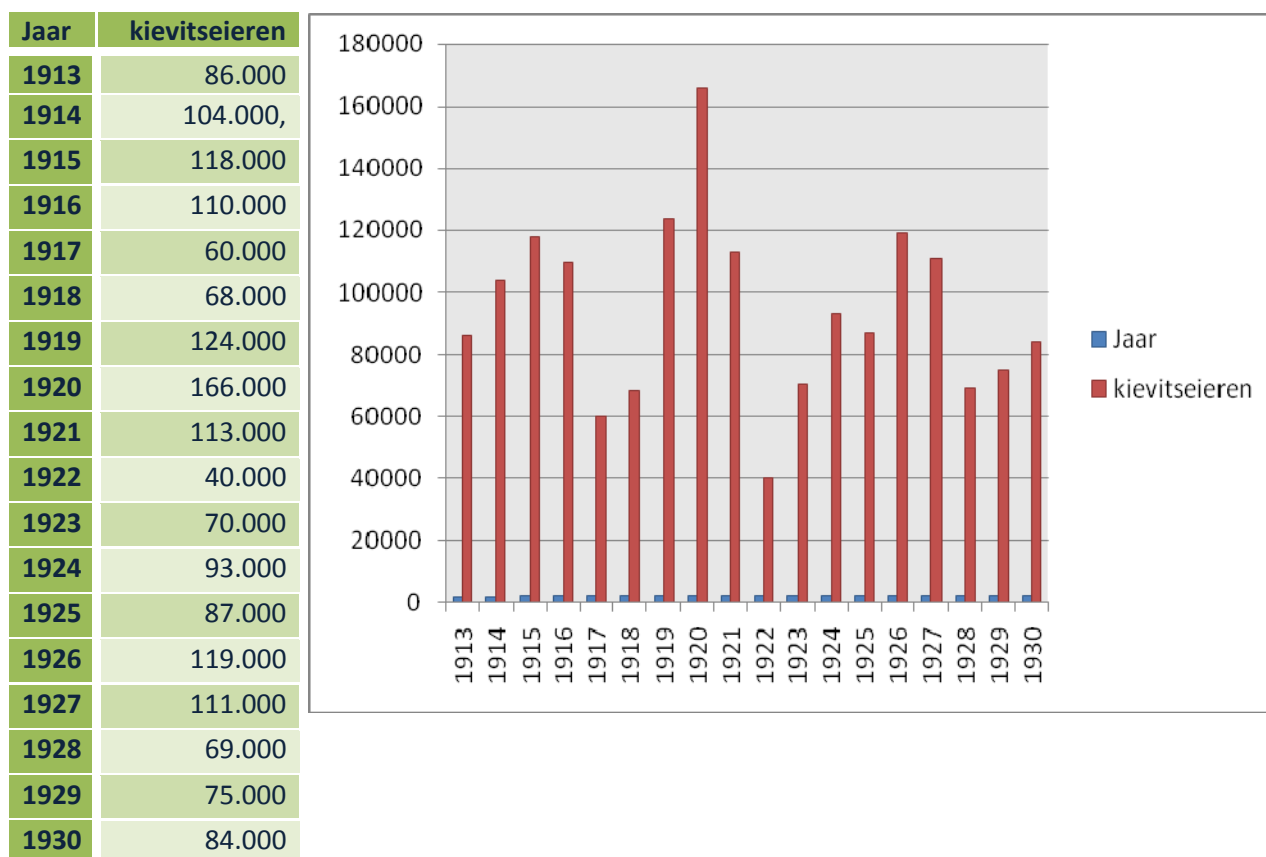
Bijlage: Opmerkingen over de aantallen:

De handel in kievitseieren werd rond 1975 verboden en daarmee verdween de registratie van aantallen door de poeliers. Uit het verre en meer recente verleden zijn echter wel enkele getallen bekend. Zo circuleren cijfers uit onbekende bron over de aanvoer naar de markten in Sneek en Leeuwarden. Deze cijfers zijn: voor

○ kievitseieren 1903 68.725,   1904 144.800   1905 61.700 1906 66.582

Van andere historische gegevens is de bron wel bekend. In 1932 bestudeerde de heer G.Wolda de marktcijfers. Wolda was werkzaam bij de Plantenziektenkundige Dienst in Wageningen. Hij gebruikte voor zijn studie de marktgegevens omtrent de aanvoer van kievitseieren, zoals die vroeger werden opgenomen in diverse dag- en weekbladen. Zijn doel was om met deze cijfers de achteruitgang van de kievitenstand in die tijd te bewijzen. Maar de grilligheid van de cijfers verhinderde het leggen van enige relatie met vermeende achteruitgang.

Enkele marktcijfers die hij berekende:

Het gaat hier om landelijke cijfers. Bron: *Ecologische Atlas van de Nederlandse Weidevogels*, Albert Beintema, 1995.

De tijd van deze beide reeksen was het kievitseierenzoeken landelijk toegestaan tot en met 28 april. In 1937 bracht de rijksoverheid de zoekperiode terug door de sluitingsdatum vast te stellen op 20 april (19 april laatste zoekdag).

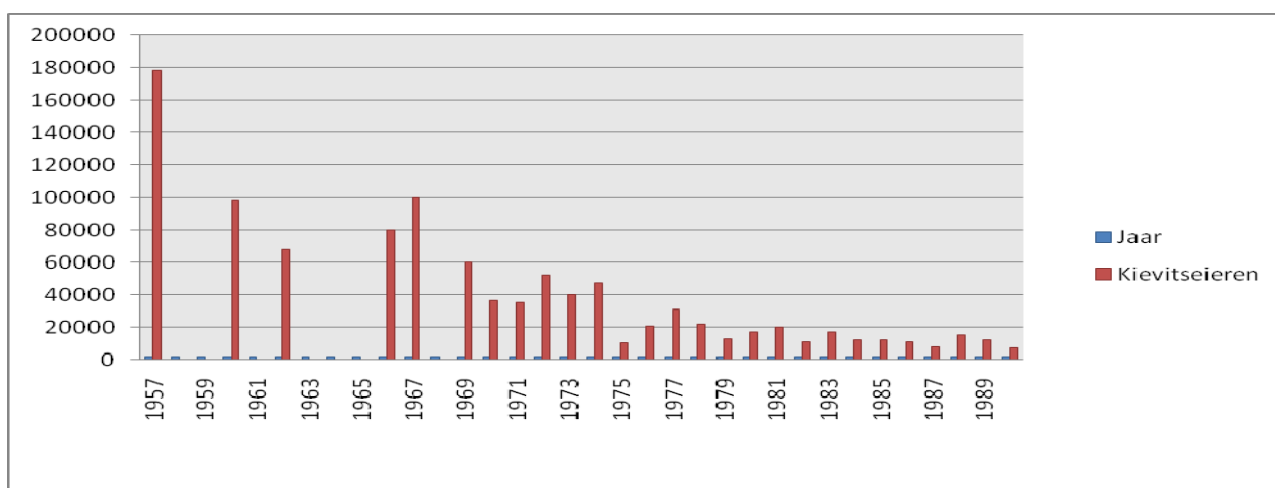
In 1955 werd de zoekperiode in de andere provincies teruggebracht naar 13 april, in Fryslân beleef 20 april gehandhaafd.

In 1975 werd de sluitingsdatum zonder overleg met betrokkene organisaties hetgeen was toegezegd, plotseling vastgesteld op 6 april, maar na hevige protesten van Friesland werd deze datum in deze provincie het jaar daarop weer met een week verlengd tot 13 april. Deze situatie, dat in Friesland een week langer naar kievitseieren mocht worden gezocht, bleef probleemloos gehandhaafd tot het voorjaar van 1993. Vanaf dat jaar wordt de sluitingsdatum 9 april tot het jaar 2001 als de Flora- en Faunawet wordt ingevoerd. Die nieuwe natuurwet decentraliseert de zaak van het kievitseierenzoeken; voortaan moet elke provincie zelf bepalen hoe men met het kievitseierenzoeken en –rapen omgaat. Dat betekent het einde voor het zoeken en rapen van kievitseieren in alle provincies met uitzondering van Friesland.

Hier wordt het eierzoeken fel verdedigd door het Provinciaal Bestuur én de groene organisatie Bond van Friese Vogelbeschermingswachten (BFVW), een ongesubsieerde vereniging die de negentiende plek inneemt in VARA's Vroege Vogelparade.

Een derde groep van getallen heeft betrekking op de aanvoer naar één adres, namelijk poelier De Jong in Leeuwarden, het belangrijkste, maar niet het enige, aanvoeradres in Friesland. Opgemerkt moet worden dat in 1975, het jaar dat de sluitingsdatum teruggebracht werd naar 6 april, er sprake was van een koud en laat seizoen. Het aanvoercijfer laat dat effect ook zien. In het jaar erna werd de zoekperiode weer verlengd naar 13 april, hetgeen ook direct terug te vinden is in een weer stijgende aanvoer.

Aanvoer naar poelier De Jong, Sintjakobstraat, Leeuwarden. Waar na het jaartal niets is ingevuld ontbreken goede cijfers:

Jaar	Aantal kievitseieren	Jaar	Aantal kievitseieren	Jaar	Aantal kievitseieren
1957	178.000	1971	35.000	1985	12.000
1958		1972	52.000	1986	11.000
1959		1973	40.000	1987	8.000
1960	98.000	1974	47.000	1988	15.000
1961		1975	10.275	1989	12.000
1962	68.000	1976	20.330	1990	7.000
1963		1977	31.000		
1964		1978	22.000		
1965		1979	13.000		
1966	80.000	1980	17.000		
1967	100.000	1981	20.000		
1968		1982	11.000		
1969	60.000	1983	17.000		
1970	36.100	1984	12.000		

Van de jaren na 1990 is de aanvoer niet bekend. In 1993 werd de handel in kievitseieren bij wet verboden.

Het is niet juist om de steeds lagere marktaanvoercijfers als het getal te aanvaarden van de in dat jaar gevonden totale aantal kievitseieren. Behalve een aanzienlijke berperking in tijd, moet ook worden bedacht

dat vanaf de tachtiger jaren geleidelijk een praktijk begon te heersen dat kievitseieren minder dan vroeger aangeboden werden voor de verkoop. Meer en meer werden ze vanaf die tijd in familiekring geconsumeerd. Dat had ook te maken met de stijgende welvaart. De relatief geringe prijs voor de kievitseieren in vergelijking met vroeger tijden maakte de gang naar de poelier minder interessant.

Bijlage 2: Is afbraak van het ljjpaaisykjen de oplossing voor de kievit?

De Flora- en faunawet (sinds 2002) schrijft voor dat provincies ontheffing moeten verlenen om het eierzoecken toe te staan. Een dergelijke ontheffing is altijd vatbaar voor bezwaar en beroep.

Fryslân, de enige provincie die daartoe besluit, heeft in de ontheffing 31 maart als laatste zoekdag (1 april sluitingsdatum) opgenomen. Dat betekent een beperking van het eierzoecken met 8 dagen. Het is de meest ingrijpende beperking in tijd in de laatste vijftig jaar van de historie van het ljjpaaisykjen.

De gemiddelde vinddatum van het eerste Friese ljjpaai over de laatste 20 jaar is 13 maart. De gemiddelde vinddatum van 'myn persoanlike earste' is rond 20 maart. Mijn vroegste is 12 maart 2007; mijn laatste is 6 april 1969! In dat jaar 1969 werd het eerste Friese kievitsei op precies 31 maart gevonden! Ik schat mijzelf in als een redelijk deskundig en in ieder geval enthousiast *ljjpaaisiker*.

In de huidige situatie vindt de gemiddelde eierzoecker pas een kievitsei in de allerlaatste week van maart. Dan is het *ljjpaaisykjen* simpelweg te kort om maar enige wervende waarde naar de jeugd te hebben. En van die jeugd moeten we het hebben.

Het eierzoecken is de dobber waarop de Friese weidevogelbeschermingsinzet drijft. Duidelijk is dat het eierzoecken moet doorgaan. Het proces van erosie van betrokkenheid en daadwerkelijke inzet dat nu al gaande is moet worden gestopt. Zo niet, dan verliezen grote groepen van waardevolle mensen voorgoed de belangstelling. Verlies van betrokkenheid betekent onherroepelijk verloedering. De Friese weidevogelbescherming betreft intussen bijna 150.000 hectares en bijna dertig soorten weidevogels. Het gaat om rond zestigduizend legsels. In 2004 deden in Fryslân rond 6450 mensen mee aan de bescherming (*de neisoarch*).

Het kievitseierenzoeken en –rapen moet in dit geheel beschouwd worden als de kost die voor de baat uitgaat!

Er vindt juist op dit moment een grote herbezinning plaats op het ministerie m.b.t. de Flora- en Faunawet. Het is hét moment om ons met elkaar te bezinnen op de waarden van het aloude kievitseierenzoeken in het licht van nieuwe inzichten.

Die evaluatie moet verder en dieper gaan dan de nogal eendimensionale benadering van Marianne Thieme zoals die blijkt uit haar vragen aan de minister.

Sake P.Roodbergen

Akkrum juni 2007

*Ervaringen van een weidevogelbeschermer van buiten Friesland (Utrecht) van dit
voorjaar 2007*

Ik heb in de afgelopen weken vele uren in de polder doorgebracht met nestbescherming. Daarbij heb ik slechts 11 grutto's, 7 tureluurs, 7 slobbeenden, 1 zomertaling, 2 scholeksters en 39 Kievitsnesten gemarkeerd. Dit alles op gewoon boerenland waar heel veel bewerkingen hebben plaatsgevonden. Het was in een polder waar (nog) geen vossen lopen en waar de kraaien goed onder controle worden gehouden.

Opmerkelijk was een klein poldertje in Westbroek, alwaar de afgelopen 2 jaar bijna geen Kievitskuikens meer aanwezig waren. Sinds de nieuwe jager erg veel tijd in de bestrijding van de zwarte kraai, kauw en vos stak, zijn de broedresultaten van de Kievit omhoog geschoten.

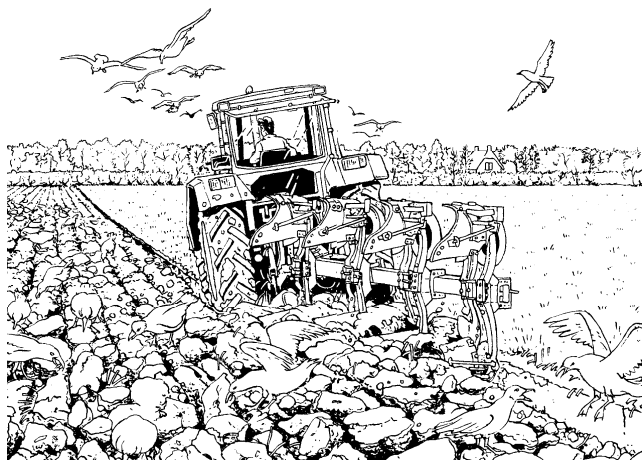
Daar waar vorig jaar nog 56 van de 61 nesten gewoon werden leeggevreten, hebben wij dit jaar enorm veel kuikens gezien, én groot zien worden. Door de jager werden vorig jaar 5 vossen, 474 zwarte kraaien en 253 kauwen gedood. In een polder van 390 hectare!

Je moet je eens indenken wat deze predatoren per dag nodig hebben om te kunnen overleven en dan praat ik nog niet over de vele meeuwen en reigers, die ook nog eens hiervan kostje bij elkaar scharrelen.

Overigens heb ik vorig jaar reeds een verslag naar alle leden van de VK LNV gestuurd met daarin de gegevens van alle acht weidevogelbeschermers in dit gebied. Dit verslag is enige weken geleden, door een betrokken boer, ook nog aangeboden aan onze Minister van LNV Mw. Verburg.

Bij dit verslag is een kopie van een brief van SBB, welke in mijn bezit is, toegevoegd. In deze brief schrijft de betrokken ambtenaar dat zolang niet is aangetoond dat de vos een belangrijke predator is van weidevogelnesten, zij de jacht op de vos in haar gebieden niet toestaat.

Overigens ga ik volgend voorjaar een artikel schrijven over de verliezen van Kievitslegels, door met name het uitrijden van mest, met slang en met de kar.

Dit voorjaar, ik had al meer dan 20 legels gemarkeerd, werden alle legels die na het mestuitrijden waren overgebleven binnen een kwartier door de meeuwen opgevreten. Zoals je vroeger de meeuwen achter de ploeg zag fourageren, zo gaan ze nu achter de injecteurs aan. Het waren er soms meer dan 500!

Het is ronduit belachelijk dat wij die eitjes niet mee mogen nemen totdat het land bemest is.

Met vriendelijke groet

Jankees Vendrik

p.s. Het aantal nesten van grutto's is in één jaar tijd meer dan gehalveerd !

Hier moet zeker iets gaan gebeuren. Het is echt voor de grutto 12.00

Weidevogels en de predatiedruk

BRIEF VAN DE VZ PLATTELANDALLIANTIE NEDERLAND BIOLOOG DR J. HILGERS AAN PROF. HERBERT PRINS VAN DE WUR

Hooggeleerde Heer Prins, beste Herbert,

Ik kreeg van hoofdbestuur lid en jurist de heer Kalsbeek van de BFVW zojuist een relaas mbt de gewraakte WUR studie uit 2006 "**PREDATIE EN WEIDEVOGELS**" van Teunissen/Schekkerman/Van Paassen. Het is een reactie op mijn discussiestuk met jou over enkele hete hangijzers in het faunabeheer van ons land. In dat stuk werd de predatie van vossen en kraaien op de Kieviten op een onverantwoorde wijze - niet door de veldstudie gegevens gestaafd - gebagatelliseerd. Een en ander werd "misbruikt" door (destijds) Tweede Kamerlid Mevr. Vos van GroenLinks bij de behandeling van de motie over de landelijke vrijstelling van de vos.

Zoals ik al heb gezegd, is het respect voor de ecologiekennis van de WUR in Friesland - met name door deze studie - tot een absoluut minimum gedaald. Men zit in de loopgraven wat het eierrapen betreft en je mag wel zeggen al twee tot drie decennia. De Vogelbescherming, Alterra, Sovon en Faunabescherming spelen wat dit betreft onder een hoedje en proberen hun gelijk te halen uit de "wetenschap" die verworpen is tot zoals ik dit noem de "eco-kwakzalverij".

Ik ben bang dat jij en collega Ydenburg - de nieuwe hoogleraar Faunabeheer, waaronder dit soort zaken nu officieel valt bij jullie - de enigen zijn om de wetenschappelijke naam in deze van de WUR en haar instellingen te gaan "zuiveren" en hier iets aan gaan doen. Hier is duidelijk dat de Alterra en Sovon auteurs geen enkel "gevoel" hebben voor de traditie - die wij beiden "de plattelandswetenschap" noemen en die zij letterlijk "haten" - en die het hoogst ontwikkeld is in Friesland mbt. het eierrapen en de daarmee gerelateerde bescherming van de weidevogels en de predatie hiervan door de vos, zwarte kraai en, reigers en ook meeuwachtigen. Die Friese club - de BFVW kortweg de Bond- heeft 27.000 leden! Kom daar eens om in natuurminnend Nederland. Als Limburger ben ik daar hardstikke jaloers op en dit moet me van het hart.

En het offensief vanuit politiek Den Haag - je kon de klok er op gelijk zetten - is opnieuw ingezet, met vragen van gedelegeerde Mevr. Thieme over het eierrapen (zie de tekst van haar Kamervragen en zie de bijlage van Sake Roodbergen en Jankees Vendrik) als prompte inhoudelijke reactie hierop vanuit Friesland. Thieme heeft het inhoudelijk helemaal mis, hetgeen te verwachten was want haar gegevens worden aangeleverd door fanatieke antiraap-lobbyisten.

Als Voorzitter van de Plattelands Alliantie Nederland (PAN), nu al groeiend naar de 200.000 leden vanaf de vorige TK verkiezingen, ben ik dit gesteggel spuugzat en ik ga proberen hier op mijn manier wat aan te doen. Ik zal de Voorzitster van de Vaste commissie van LNV verzoeken de Minister van LNV op de hoogte te brengen van mijn mening over de kwaliteit van de ecologie vanuit de WUR in dit verband.

Wellicht kan - namens de Minister - een commissie van belanghebbenden worden uitgenodigd, om op inhoudelijke en (echte) wetenschappelijke gronden tot een permanente oplossing van dit slepende conflict te komen. En de BFVW zou - op last van de Minister - intussen zelf mogen bepalen wanneer en hoeveel gezocht mag worden in het komende seizoen, hangende het onderzoek en het "verdict" van de commissie. Een verdict dat op tijd voor het volgende seizoen in 2008 klaar moet zijn met een bindend advies. Groeperingen die niet mee willen doen bij deze gesprekken "tellen niet mee".

En daarbij beveel ik u aan dat de juridische loopholes in de FenF wet waar vooral de Faunabescherming gebruik van maakt bij de komende evaluatiegesprekken over het functioneren tot nu toe van die wet, er zoveel mogelijk worden uitgehaald, want het is een regelrechte ramp. Zoals ook een "referendum" over het kievitseieren rapen een regelrechte ramp zou zijn omdat het volk door pseudo-ethici en, dierenwelzijnspolitici, gesteund door slechte wetenschap, zich in meerderheid via de Pers laat "inpakken". Helaas is dit de "tijdgeest".

Ook nu weer pleit ik voor de oprichting van een politiek-onafhankelijk nationaal Wetenschappelijke Instituut voor de Natuur, waarvoor ook deze commissie een opstap kan zijn en waarin ook de "plattelandswetenschap" vertegenwoordigd dient te zijn. Een vertegenwoordiger uit die kringen in Friesland, zou ook al uitgenodigd kunnen worden voor een - in mijn verbeelding tot nu toe - "Peer Review" comité binnen de WUR, voor alle ecologische studies van Alterra c.s., iets waarop ik eerder al aandrong.

Dat comité kan zich dan eerst buigen over de validiteit van de gewraakte studie en de daaruit getrokken conclusies door Schekkerman/Teunissen/van Paassen, die wellicht uit hun wetenschappelijke functies ontheven dienen te worden.

Overigens hoorde ik gisteren van Prof. Dr. Joop Schaminee - die inmiddels de Victor Westhof dubbelleerstoel bezet aan de WUR en de KUN - dat er wel degelijk een Peer Review comite bestaat binnen Alterra zelf, maar dat het niet functioneert. Tja daar komt dan deze rotzooi van. Dit is toch al lang geen wetenschap meer beste Herbert.

De rot zit er in bij jullie. Dit kan toch niet. Daar is niemand en met name de natuur niet mee gediend. Dit is funest voor de verstandhouding, het vergiftigt de atmosfeer en dat blijft niet alleen beperkt tot de zaak van de Friezen. Die nu hand over hand medewerking krijgen vanuit de andere provincies via de PAN.

Ik heb de Minister President in het voorjaar van 2006 een mondeling verzoek gedaan om een Wetenschappelijke Instituut voor de Natuur te entameren. Hij gaf me toen advies de heer Klink, toen nog voorzitter van het wetenschappelijk bureau van het CDA daarover te benaderen. Dat heb ik schriftelijk gedaan en die heeft het bestudeerd en mij - met redenen omkleed - daarover gezegd dat het niet zou leiden tot enige meerwaarde, omdat er voldoende excellente research over de natuur in de Universiteiten aanwezig is.

Maar dit verhaal laat zien dat er rotte appels zijn en die de sfeer in natuurminnend Nederland totaal verpesten. Ik ben het daarom volstrekt oneens met het advies van vorig jaar en waag hiermee een nieuwe poging, om dit ook bij de leden van de Vaste Tweede Kamercommissie voor LNV bekend te stellen zodat zij ook vragen hierover kunnen stellen, net zoals Mevr Thieme deed steeds doet.

De belangen om aan milieu en natuur meer en meer aandacht te besteden worden met het jaar groter, alsook de sommen gelds die daarmee gemoeid zijn. Als we dan over zo'n simpele zaak als het kievitseieren rapen nog geen consensus kunnen krijgen na decennia gesteggel in ons kikkerland, dan is dat een veeg teken. De slechte wetenschap wordt door de politiek "gebruikt" en dat is vanzelfsprekend, want diezelfde politiek weet niet beter of het is goede wetenschap.

Vooraf het onderwijs over de natuur en het voor ons normale "historisch" gebruik hiervan wordt nauwelijks onderwezen in het basisonderwijs, sterker nog, als de kinderen geleerd wordt om op een verantwoorde wijze te leren vissen en hierdoor de onderwaternatuur beter leren kennen door het geven van vislessen door de Sportvisserij Nederland op scholen, worden er al direct vragen gesteld door de PvdD. Nee de jeugd moet veel meer betrokken worden bij de echte natuur en het normale gebruik hiervan, zoals ook wij dit hebben geleerd van onze ouders.

Het is funest voor de natuur zeker nu de weidevogels op zoveel verschillende wijze wordt bereigd en is de kennis van de zgn plattelandwetenschappers heel erg belangrijk voor onze "natuur". Ik blijf hier op hameren. Ik kan er met mijn gezonde verstand nu eenmaal niet bij.

Met Groene Groet,

Jo Hilgers, Voorzitter PAN

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, over hoe daadwerkelijk e.e.a. ervaren wordt op het Fryske Platteland en in Nederland en dit wilt gebruiken voor uw besluitvorming.

Namens de **P**lattelands**A**lliantie **N**ederland

De secretaris,

P.H.J.Croughs